
cs. simon istván versei

TEMETÉS

Kétségbeesett fák alatt
minden harangzúgásba
beleverem
lehajtott
fejem

MEDITERRÁN SZIGET

Viharsarki napjaim
szürkületi vakságából
még kifehéresz

Öved az idő
smaragdja a
tenger
balladád a
mélység
és regőscid
az űrben
a szelek

GYÖKÉR

Araszoló völgyben
árnyat hajtó
fekete növény
viharoktól nyögetett
gyökere vagy
és
férges közt
naptalan
növeled
keresed önmagad

EZEN AZ ÉJJELLEN

Forró falak mellett
fekete lángú fák
verdesik az eget
csúcsukon elsodort
madárként
magassági szelekben
lebeg a lényeged

forró falak mellett
önmegtermékenyítők,
kényszerérésre gerjesztők
a sejtelmek

ezen az éjjelen
fekete lángú fák
verdesik az eget

DIANTHUS BARBATUS

Lángnyaláb és
bódulattá nemesedett
fájdalom
bomló bíborlás vagy

tudat mélyéről pirkadó
égöv sejtése
mostoha köveken
vértanú jel

Dianthus barbatus
elkallódott kedvesem
kegye és intelme
megfagyok tűz-képzete

bódulattá nemesedett fájdalom vagy